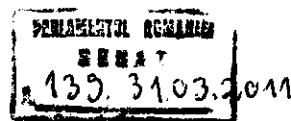

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind taxa de solidaritate aplicată instituțiilor financiare și instituțiilor de credit*”, inițiată de un grup de senatori – PD-L (Bp. 724/2010).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea unei taxe de solidaritate, sub forma unei impozitări suplimentare (cotă de 2,5%) a profitului realizat de instituțiile financiare și de credit, pe o perioadă limitată de timp, de 3 ani, impozitare suplimentară față de cea existentă în *Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, aplicabilă, în prezent, în cotă de 16%, tuturor contribuabililor persoane juridice române.

II. Observații

1. La nivel european, introducerea unor taxe asupra sectorului bancar și asupra întregului sector financiar – piață de capital, piața asigurărilor și

pensiilor ocupaționale – reprezintă un subiect de dezbatere intensă, în perioada din timpul și de după criza economică și financiară.

În acest context, propunerile Comisiei Europene, lansate în contextul procesului de reformare/reglementare a sectorului financiar ca urmare a crizei economice și financiare resimțite la nivelul tuturor statelor membre, au ca obiective:

- îmbunătățirea eficienței și stabilității piețelor financiare și reducerea volatilității și a efectelor adverse ale asumării unor riscuri excesive;

- asigurarea pârghiilor prin care sectorul financiar să contribuie la îmbunătățirea finanțelor publice și la eforturile de consolidare fiscală.

În documentul prezentat pentru dezbatere la nivel european, Comisia Europeană prezintă o analiză a posibilelor instrumente pentru taxarea sectorului financiar. În acest sens, sunt descrise două astfel de taxe: *Taxa pe tranzacțiile financiare (TTF)* și *Taxa pe activitățile financiare (TAF)*, ambele instrumente putând fi folosite pentru taxarea sectorului financiar sau piețelor financiare.

O diferență majoră între cele două instrumente este aceea că, în timp ce TAF este orientată asupra valorii adăugate adusă de sectorul financiar - se aplică pe profiturile și pe pachetele de remunerații, TTF este direcționată asupra tranzacțiilor realizate pe piețele financiare - taxă pe veniturile totale obținute în tranzacțiile financiare.

Având în vedere că discuțiile sunt încă deschise atât la nivel european, cât și internațional, Comisia Europeană recunoaște faptul că nu dispune de suficiente elemente care ar putea să argumenteze fezabilitatea introducerii unilaterale în Uniunea Europeană a acestor instrumente.

2. *Taxa pe tranzacțiile financiare (TTF)* aplicată tuturor tranzacțiilor financiare realizate pe piețe reglementate, precum cele vizând capitalul, obligațiunile, derivatele, valuta – presupune colectarea acesteia prin intermediul sistemelor de tranzacționare care execută transferul.

Comisia Europeană distinge două posibile forme ale taxei pe tranzacțiile financiare:

- *TTF1 cu bază largă de impozitare* - care presupune impozitarea acțiunilor, obligațiunilor și derivatelor. Pentru acțiuni și obligațiuni, valoarea tranzacției constituie baza de impozitare, în timp ce pentru derivate este propusă valoarea contractului;

- *TTF2 cu bază restrânsă de impozitare* - care se bazează pe premisa conservatoare a faptului că numai tranzacționarea obligațiunilor și acțiunilor poate fi supusă taxării.

3. *Taxa pe activitățile financiare (TAF)*, propunere lansată de FMI, presupune taxarea profitului și remunerațiilor obținute de instituțiile financiare și pentru care FMI a propus trei variante alternative:

- metoda adițională a TAF – baza de impozitare = profit – formarea de capital + salarii;

- TAF rent – taxing – presupune taxarea remunerațiilor și profiturilor peste un anumit prag;

- TAF pe bază de risc - impozitarea veniturilor excesive obținute ca urmare a unor activități cu risc nejustificat.

Având în vedere cele menționate în raport cu propunerea legislativă, apreciem că taxa de solidaritate a cărei reglementare se dorește poate fi încadrată în ceea ce Comisia Europeană denumeste taxa pe activități financiare (TAF).

Cu toate acestea, se impun următoarele mențiuni:

Forma în care se proiectează taxa de solidaritate în cadrul propunerii legislative este aceea a unei taxe/impozit pe profit, care nu face decât să reprezinte o majorare a acestuia pentru instituțiile financiare, în scopul constituirii de fonduri suplimentare la bugetul asigurărilor sociale.

Totodată, atragem atenția asupra faptului că, potrivit Expunerii de motive, una dintre rațiunile introducerii acestei măsuri are în vedere existența unui profit realizat de către instituțiile bancare, ce are la bază comisioane și taxe abuzive. O astfel de împrejurare nu justifică taxarea profitului realizat ilicit, ci impune adoptarea de măsuri de natură a elimina perceperea de comisioane ori taxe abuzive.

Mai mult decât atât, din perspectiva efectelor asupra pieței, TAF prezintă riscul de a conduce la o restrângere a dimensiunii sectorului financiar și la apariția unor tratamente preferențiale între instituțiile financiare supuse acestor taxe (indiferent de forma aplicată). Principalul risc care derivă din această măsură este acela al repatrierii/re-localizării veniturilor/profiturilor, în special în condițiile în care măsura este una unilaterală – a României – și nu adoptată la nivelul tuturor SM.

Din perspectiva introducerii unilaterale, în opinia Comisiei Europene, o aplicare a TAF este din punct de vedere teoretic mult mai ușor de aplicat, iar varianta cea mai adecvată ar fi cea a metodei adiționale. Din punct de vedere al bazei de impozitare și necesităților companiilor financiare, introducerea TTF este o variantă care impune un risc de de-localizare mai scăzut.

De asemenea, în cadrul Expunerii de motive nu este precizat impactul financiar al introducerii acestei măsuri, pentru a avea o estimare a impactului și/sau utilității introducerii acesteia. Menționăm că este necesar ca, în evaluarea impactului financiar, să se țină seama de faptul că o parte a instituțiilor financiar-bancare din România nu sunt persoane juridice române. Totodată, nu este prezentată nicio analiză a impactului acestei măsuri asupra mediului de afaceri din România, asupra investițiilor străine în sectorul financiar național.

În acest sens, menționăm că trebuie avut în vedere faptul că, la acest moment, sectorul bancar și cel al investițiilor reprezintă piloni cheie în

atingerea obiectivelor de redresare sustenabilă a economiei naționale. De asemenea, trebuie avut în vedere faptul că sectorul financiar din România nu a fost afectat în aceeași măsură cu cele din alte state membre ale Uniunii Europene, demonstrând că nu prezintă elemente majore de vulnerabilitate.

Taxarea asupra sectorului financiar – aflată în dezbatere inclusiv la nivelul Uniunii Europene și la nivel internațional – are ca scop responsabilizarea sectorului financiar (în special prin prevenirea asumării unor riscuri nejustificate care pun în pericol stabilitatea piețelor financiare) și crearea unor pârghii de intervenție la nivel național și/sau UE în caz de periclitate a stabilității unei instituții financiare, fără a angaja bugetele naționale.

În acest sens, pentru ca introducerea unei taxe de solidaritate să își atingă obiectivele enunțate mai sus, apreciem că este necesară gestionarea acesteia independent de gestionarea bugetului național, și cu atât mai puțin a bugetului asigurărilor sociale.

Totodată, este necesară coordonarea demersurilor interne cu cele aflate în negociere la nivel european. În acest sens, având în vedere demersurile la nivelul Uniunii Europene, precum și faptul că o decizie în acest sens urmează a fi luată ulterior publicării studiului de impact al Comisiei Europene cu privire la cele două tipuri de taxe propuse, considerăm că nu este oportună introducerea unei asemenea taxe la nivel național până nu se asumă o decizie la nivel european. Această abordare are, de asemenea, scopul de a evita dublarea presiunii exercitate asupra sectorului financiar.

Mai mult decât atât, considerăm deosebit de importantă coordonarea demersurilor de la nivel național cu cele la nivel UE și respectiv la nivel internațional, în special la nivel G20, cel puțin din două considerente:

a) la nivel global se discută despre introducerea unei taxe globale pe tranzacții financiare;

b) armonizarea/coordonarea la nivelul Uniunii Europene cu demersurile la nivel internațional va contribui la menținerea și consolidarea competitivității sectorului financiar european, va evita împovărarea suplimentară a instituțiilor financiare ce operează pe piața internă și va reduce riscul de de-localizare.

De asemenea, atragem atenția că textul propunerii legislative nu face referire clară la instituțiile financiare care ar urma să fie supuse acestor prevederi. În acest sens, menționăm că în sfera serviciilor financiare, pe lângă sectorul bancar (reglementat de BNR) și sectorul pieței de capital (reglementat de CNVM), intră totodată și sectorul asigurărilor (reglementat de CSA) și al pensiilor ocupaționale (reglementat de CSSPP).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea la acest moment a inițiativei legislative, fiind necesară întâi adoptarea unei decizii la nivelul Uniunii Europene în acest domeniu.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului